

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **G. B.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2019, č. j. 43 A 6/2018 – 37,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 12. 2017, č. j. MV-134809-4/SO-2017, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 19. 10. 2017, č. j. OAM-6897-27/PP-2017. Tímto rozhodnutím ministerstvo podle § 87e odst. 1 a § 87d odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky. Důvodem zamítnutí žádosti bylo opakované odsouzení žalobce pro úmyslný trestný čin a z toho vyplývající nebezpečí pro veřejný pořádek.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 20. 11. 2019, č. j. 43 A 6/2018 – 37. Rozsudek krajského soudu je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil tím, že pokud by žalobě odkladný účinek přiznán nebyl, musel by opustit území České republiky, kde má veškeré zázemí a rodinný život, které naopak ve své vlasti zcela postrádá. Žalobce zde žije 15 let, mluví česky, má družku a dvě děti, přičemž rodina je na příjmech žalobce závislá, neboť družka je v invalidním důchodu. Nucený návrat žalobce do vlasti by představoval nepřiměřený zásah do žalobcova soukromého a rodinného života. Žalobce na podporu svých tvrzení poukázal na vyjádření Městského úřadu Poděbrady, odboru sociální péče a živnostenského úřadu, ze dne 17. 8. 2016, podle kterého mají děti s žalobcem pevný citový vztah, a zpretrhání vazeb by výrazně poškodilo zájmy dětí. Vycestování by také zasáhlo do žalobcova práva na spravedlivý proces, neboť žalobce se hodlá soudního řízení aktivně účastnit a být v kontaktu se svým zástupcem. V tomto ohledu žalobce poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Smyslem přiznání odkladného účinku není obecně oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné, nevratné a nenahraditelné újmě. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Přiznání odkladného účinku má tedy mimořádný charakter.

[8] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že žádost stěžovatele o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie byla pravomocně zamítnuta. S ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí by tak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neopravňovalo stěžovatele k pobytu na území České republiky (na rozdíl od např. rozhodnutí o zrušení již existujícího povolení k pobytu). Předmětnou žádost o povolení k přechodnému pobytu navíc stěžovatel podal v průběhu řízení o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu, které bylo zahájeno z moci úřední dne 15. 7. 2016. Zdejšímu soudu je přitom z úřední činnosti známo, že ministerstvo zrušilo platnost povolení k trvalému pobytu stěžovatele rozhodnutím ze dne 12. 1. 2018, č. j. OAM-1463-66/ZR-2016, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalované ze dne 5. 4. 2018, č. j. MV-27787-4/SO-2018. Právní účinky rozhodnutí však byly odloženy usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2018, č. j. 54 A 52/2018 - 41, kterým byl žalobě přiznán odkladný účinek, přičemž řízení o předmětné žalobě nebylo dosud skončeno. Stěžovatel je tak k pobytu na území České republiky v současné době oprávněn. Neudělení povolení k přechodnému pobytu nelze tak posuzovat jako nenahraditelnou újmu. Tato by stěžovateli mohla vzniknout až na základě realizace správního vyhoštění, o kterém je však rozhodováno v samostatném správním řízení. V této souvislosti je třeba dále uvést, že rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců). Navíc cizinec má právo podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek (viz § 172 odst. 3 citovaného zákona).

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu